

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/233/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815215738
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815215738.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti žalovanej I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. R. XXX/X, Y., o zaplatenie 428,85 eur s príslušenstvom, na odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 12C/304/2015-84 zo dňa 10. marca 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd uviedol, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 428,85 eur s príslušenstvom, titulom vrátenia pôžičky, ktorú jej poskytol a ktorú žalovanú nesplatila za dohodnutých podmienok. V priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky uplatnenej žalobou zo spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. na žalobcu a preto súd na návrh žalobcu uznesením rozhodol o pripustení zmeny účastníkov konania na strane žalobcu. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku a žalovaná dňa 17.4. 2012 uzatvorili zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej sumu 350,86 eur s tým, že žalovaná sa zaviazala dlžnú sumu splácať v 20 pravidelných mesačných splátkach po 19,49 eur. Celková suma pôžičky je v zmluve uvedená 389 eur, ročná úroková sadzba je vo výške 13 %, RPMN je uvedená tiež vo výške 13 %, priemerná hodnota RPMN je 45,23 %. Podľa zmluvy celkové náklady spotrebiteľa sú vo výške 38,94 eur, konečná splatnosť je uvedená „12/2013“. Z prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaná uhradila dňa 17.4. 2012 sumu 38,99 eur. Žiadnu ďalšiu sumu už odporkyňa zo Zmluvy neuhradil. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.9. 2012 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo v súlade s všeobecnými podmienkami. Sumu 397,60 eur žiadal odporkyňa zaplatiť do 3 dní. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. f) a k), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 53 ods. 9, § 565, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka a podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014. Uviedol, že v spore bolo preukázané, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku, pretože žalovaná požiadala žalobcu o pôžičku v súvislosti s pokrytím svojich osobných potrieb a na základe tejto žiadosti jej žalobca poskytol úver, ktorým tieto potreby financoval. Svojou povahou ide však o spotrebiteľský úver, na ktorý sa v čase vzniku

zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že žalobca ako veriteľ poskytoval dočasne peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere žalovanej ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaná v zmluvnom vzťahu konala ako fyzická osoba spotrebiteľ. Súd preto skúmal, či zmluva, ktorú účastníci uzavreli, má náležitosti, ktoré vyžaduje § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že v zmluve chýba presný údaj o konečnej splatnosti úveru, ako aj termíne splátok úveru. Pokiaľ sa tento údaj /termín splatnosti jednotlivých splátok/ nachádza vo Všeobecných podmienkach žalobcu, podľa súdu týmto nie je splnená náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože tento základný údaj má byť uvedený priamo v zmluve o úvere a nie vo všeobecných podmienkach, ktoré iba podrobnejšie upravujú zmluvu o úvere. Okrem toho spodná časť zmluvy a všeobecné podmienky sú písané drobným, voľným okom ťažko čitateľným písmom. Termín jednotlivých mesačných splátok je jedným zo základných údajov zmluvy vyžadovaných zákonom, preto je potrebné, aby tento údaj bol uvedený medzi ostatnými základnými údajmi o spotrebiteľskom úvere priamo v zmluve a to dostupným spôsobom, t.j. nie takmer nečitateľným drobným písmom. V zmluve teda absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 a) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené by mal žalobca nárok na zaplatenie len istiny úveru /pôžičky/ vo výške 350,86 eur, keďže z prehľadu úhrad a platieb je zrejmé, že z poskytnutej pôžičky žalovaná nevrátila nič /úhrada 38,99 eur dňa 17.4. 2012 bola priradená k akontácii/, pričom splátky do 20.9. 2012 v celkovej výške 97,45 eur /19,49 x 5/ by v trojročnej premlčacej dobe boli premlčané a vzhľadom na to by žalobcovi patrila len suma 253,41 eur /350,86 - 97,45/. Žalobca by v tomto prípade nemal nárok ani na uplatnené poplatky, ktoré sú vlastne zmluvné pokuty, ktoré sú súčasťou všeobecných podmienok, napísaných žalobcom a pre žalovanú ako spotrebiteľa nedostupné, pretože sú napísané malým, voľným okom ťažko čitateľným písmom, pričom je otázne, či sa s nimi vôbec žalovaná pred podpisom zmluvy oboznámila. Takto dojednané zmluvné pokuty, resp. sankčné poplatky len supľujú úroky z omeškania, ktoré sú tým priznané žalobcovi duplicitne. Navyše, sankčné poplatky vôbec nerozlišujú ani to, v akej výške a na akú dobu sa žalovaná dostala do omeškania. Takto dojednaná zmluvná pokuta, resp. sankčné poplatky boli dohodnuté v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto sú v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd musel ex offa skúmať premlčanie nároku žalobcu podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Keďže podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd aj premlčanie nároku žalobcu posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Ako už bolo uvedené vyššie, žalovaná nezaplatila ani jednu zo splátok pôžičky /úveru/, z dôvodu ktorého právny predchodca žalobcu pristúpil listom zo dňa 26.9. 2012 k zosplateniu celej pôžičky. Splátky splatné do zosplatenia sa premlčali plynutím dojednanej splatnosti, pričom tieto splátky do septembra 2012 boli premlčané vzhľadom na dátum podania žaloby 21.9. 2012. Pri zosplatení pôžičky postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, začína plynúť premlčacia doba nie od zosplatenia, ale v súlade s 103 Občianskeho zákonníka zročnosťou nespĺnenej splátky. Pokiaľ veriteľ zosplatil dlh v septembri 2012, musel vychádzať z nezaplatenia aspoň troch splátok pred septembrom 2012, t.j. splátok splatných k 20.6.2012, k 20.7.2012 a k 20.8.2012, pričom premlčacia doba by sa začala počítať od splatnosti splátky splatnej k 20.6.2012. Vzhľadom na dĺžku premlčacej doby 3 roky /§ 101 Občianskeho zákonníka/ bola žaloba podaná po uplynutí premlčacej doby a súd ju preto zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V spore si náhradu trov konania uplatnil len žalobca, v spore úspešný nebol a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Súd prvej inštancie vychádzal pri posúdení plynutia premlčacej doby z nepreukázaných údajov a to z dátumu poslednej splátky vykonanej žalovanou v prospech žalobcu. S týmto žalobca nesúhlasí, pretože uvedený deň nemožno stotožňovať s dňom ukončenia zmluvy, resp. dňom vyhlásenia predčasnej splatnosti. Ukončenie zmluvy bolo teda súdom posúdené nesprávne a odôvodnenie rozhodnutia tak nie je založené na relevantných dôkazoch a skutočnostiach. Žalobca už v žalobe uviedol, že k ukončeniu zmluvy došlo predčasným zosplatením po uplynutí lehoty uvedenej v predžalobnej upomienke. Súd preto nemal vychádzať zo splatnosti jednotlivých splátok. Listom zo dňa 26.09.2012 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy do 3 dní od doručenia výzvy. Výzvu žalovaná neprevzala a táto bola právnomu predchodcovi žalobcu vrátená dňa 02.10.2012. Trojdňová lehotá na plnenie tak uplynula dňa 05.10.2012 a nasledujúcim dňom, 06.10.2012, došlo k zosplateniu celej sumy. Od uvedeného dátumu, 06.10.2012, je potrebné počítať začiatok plynutia premlčacej doby.

Ak žaloba bola podaná dňa 21.09.2015, premlčacia doba k uvedenému dňu neuplynula. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe celkom vyhovie alebo aby ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie vec na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

6. Podstatou odvolania žalobcu je jeho námietka proti počítaniu premlčacej doby jeho práva uplatneného žalobou. Súd prvej inštancie stanovil začiatok plynutia premlčacej doby práva žalobcu /okrem splátok úveru, ktoré boli splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a ktoré sa premlčovali v dobách počítaných od ich splatnosti/ odo dňa splatnosti splátky úveru splatnej dňa 20.06.2012 s odôvodnením, že pre nezaplatenie tejto splátky vyhlásil právny predchodca žalobcu predčasnú splatnosť úveru a tak sa podľa § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba počíta odo dňa splatnosti tejto splátky. Žalobca namieťa, že k ukončeniu zmluvy došlo až po uplynutí lehoty na plnenie, ktorá bola stanovená vo vyhlásení o predčasnej splatnosti úveru, teda dňa 05.12.2012, a premlčacia doba jeho práva tak začala plynúť odo dňa nasledujúceho /06.12.2012/.

7. Zo skutočností zistených dokazovaním vykonaným súdom prvého stupňa vyplýva, že v rámci spotrebiteľského záväzkového vzťahu právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý však žalovaná nesplácala podľa dohodnutých podmienok. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ výzvou z 26.09.2012 uplatnil svoje právo a zosplatnil celý úver v dôsledku neuhrádzania dojednaných splátok úveru riadne a včas. Uvedené skutočnosti ani žalobca v podanom odvolaní nerozporuje.

8. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvej inštancie, že s ohľadom na skutkový stav, ako bol v spore zistený vykonaným dokazovaním, premlčacia doba práva žalobcu uplatneného žalobou /okrem splátok úveru, ktoré boli splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru/ začala plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu zosplatnil predčasne úver poskytnutý žalovanej. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh /tak ako v tomto spore/ stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený.

9. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátok za mesiac 6/2012 /§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, ktorá bola splatná dňa 20.06.2012, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 20.06.2012 a uplynula v pondelok 22.06.2015. Svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu z úveru si žalobca uplatnil až žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 21.09.2015, teda po márnom uplynutí premlčacej doby a súd prvej inštancie preto správne žalobcovi premlčané právo nepriznal.

10. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Poučenie: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).